

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/12/2018
Identifikačné číslo spisu: 2509201521
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Janka Cisárová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2509201521.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v sporovej veci žalobcu RTD RV s.r.o., so sídlom v Rožňave, Čučmianska Dlhá 26, IČO: 36 768 219, proti žalovaným 1/ P. bývajúcemu v O., 2/ F. bývajúcej v O., 3/ P. bývajúcemu v O., zastúpenému TMS Legal, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šachorová 33, IČO: 47 252 936, o zaplatenie 10 294,87 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 5 C 20/2012, o dovolaní žalovaného 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 21. júna 2017 sp. zn. 25 Co 122/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Piešťany (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 7. decembra 2015 č. k. 5 C 20/2012-157: 1/ zamietol žalobu v celom rozsahu, 2/ určil, že zmluvná podmienka v zmluve o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere č. 0988593 5 03 z 5.11.2003, článok VII. Bod 8 zmluvy v znení: „Po odstúpení od tejto zmluvy má veriteľ právo účtovať si pri stavebnom úvere 3 % p.a. a úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu z celého zostatku dlhu a pri medziúvere 5 % p. a. úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu z celého zostatku dlhu“ je ako neprijateľná neplatná, 3/ určil, že zmluvná podmienka v zmluve o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere č. 0988593 5 03, článok VIII. Bod 4 zmluvy v znení: „Dlžník, resp. dlžníci vyhlasujú, že pri práve na peňažné plnenie z tejto zmluvy, práve na vrátenie celého zostatku úveru, v zmysle článku VI. ods. 2 tejto zmluvy, a práve na vrátenie bezdôvodného obohatenia po odstúpení od tejto zmluvy v zmysle § 401 Obchodného zákonníka predlžuje zákonnú premlčaciu dobu na 10 rokov od doby, keď začne prvý raz plynúť. Ak je záväzok zabezpečený ručiteľom, ručiteľ berie na vedomie, že sa voči nemu právo nepremlčí pred premlčaním práva voči dlžníkovi“. je ako neprijateľná neplatná, 4/ žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal a 5/ žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania 1 560,91 € na účet alebo k rukám právneho zástupcu žalovaného 3/, do troch dní od právoplatnosti. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie INVEST TRADE, spol. s r.o., so sídlom v Rožňave, Čučmianska Dlhá 26, IČO: 36 589 136 (ďalej ako „pôvodný žalobca“).

2. Po podaní odvolania podaním z 24. februára 2016 terajší žalobca s poukazom na § 92 ods. 2 O.s.p. navrhol, aby do konania na miesto žalobcu INVEST TRADE, spol. s r. o., so sídlom v Rožňave, Čučmianska Dlhá 26, IČO: 36 589 136 vstúpila spoločnosť RDT RV s.r.o., so sídlom v Rožňave, Čučmianska Dlhá 26, IČO: 36 768 219, na tom skutkovom základe, že pôvodná žalobkyňa ako postupca uzavrela 22. februára 2016 s touto spoločnosťou ako postupníkom Zmluvu o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky na spomínanú spoločnosť (č. l. 191 spisu). K návrhu pripojila kópiu predmetnej zmluvy a tiež súhlas nového veriteľa RDT RV s.r.o so vstupom do konania na miesto pôvodnej žalobkyne.

3. Podanému návrhu na zmenu žalobcu Krajský súd v Trnave uznesením 23. mája 2017 sp. zn. 25 Co 122/2016 vyhovel, keďže s poukazom na predloženú Zmluvu o postúpení pohľadávok z 22. februára 2016 mal za osvedčené, že po začatí odvolacieho konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod práv, o ktorých sa koná, na spoločnosť RDT RV s.r.o., so sídlom v Rožňave, Čučmianska Dlhá 26, IČO: 36 768 219, a uvedená spoločnosť so vstupom na miesto žalobcu súhlasila.

4. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom 21. júna 2017 sp. zn. 25 Co 122/2016 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, včítane závislého výroku o trovách konania potvrdil, v napadnutej časti určenia neplatnosti zmluvných podmienok pre neprijateľnosť zrušil, žalovaným priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný 3/ (ďalej aj „dovolateľ“) ktorý jeho prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“); súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Na odôvodnenie dovolania uviedol, že odvolací súd pred vydaním odvolacieho rozsudku pripustil zmenu žalobcu, pričom jediným skutočným účelom tejto zmeny žalobcu bol zjavne únik pôvodného žalobcu pred zodpovednosťou platiť žalovanému 3/ náhradu trov konania, ktorý napriek „vítazstvu“ v spore zjavne nie je úspešný. Podľa jeho názoru za situácie, keď namietal neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky a predmetné uznesenie nebolo možné napadnúť odvolaním, dovolaním, ani ústavnou sťažnosťou, právnu ochranu mal po vydaní rozhodnutia o zmene žalobcu, poskytnúť mu práve odvolací súd, keďže uznesením ako uznesením upravujúcim vedenie konania nebol viazaný. Zmena žalobcu takto predstavovala zjavné zneužitie „práva“ v zmysle čl. 5 CSP, ktoré nepožíva právnu ochranu. Navyše dodal, že formulácia výroku o náhrade trov odvolacieho konania je nevykonateľná. Navrhol, aby najvyšší súd rozsudok odvolacieho súdu zmenil nasledovne: I. Súd namiesto žalobcu v konaní pokračuje a koná ako žalobcom so spoločnosťou INVEST TRADE, spol. s r.o., so sídlom v Rožňave, Cyrila a Metoda 105/2, IČO: 36 589 136, II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, včítane závislého výroku o trovách konania potvrdzuje, III. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia neplatnosti zmluvných podmienok pre neprijateľnosť ruší, IV. Žalovaným priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 3/ náhradu trov odvolacieho konania na účet právneho zástupcu žalovaného 3/, a to vo výške a v lehote stanovenej po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením. Zároveň žiadal priznať náhradu trov dovolacieho konania.

6. Žalobca a žalovaní 1/ a 2/ možnosť vyjadriť sa k dovolaniu nevyužili, v určenej lehote na výzvu súdu prvej inštancie nijak nereagovali.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie bolo podané včas, stranou sporu, skúmal bez nariadenia pojednávania, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania, pričom dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť ako procesne neprípustné.

8. Podľa § 424 CSP dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

9. Podľa § 447 písm. b/ CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

10. Prípustnosť dovolania má vo všeobecnosti stránku objektívnu a subjektívnu. Objektívna stránka prípustnosti dovolania zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku, teda to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné. Subjektívna stránka prípustnosti dovolania sa viaže na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva dovolanie, teda to, či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať dovolanie. Pri skúmaní subjektívnej stránky prípustnosti dovolania treba vziať na zreteľ, či dovolateľ bol negatívne dotknutý napadnutým rozhodnutím (R 50/1999). Subjektívna prípustnosť teda odráža stav procesnej ujmy strany sporu, ktorá sa prejavuje v porovnaní najpriaznivejšieho výsledku, ktorý odvolací súd pre stranu mohol založiť svojím rozhodnutím a výsledku, ktorý svojím rozhodnutím skutočne založil. Oprávnenie podať dovolanie (subjektívna prípustnosť) Civilný sporový poriadok priznáva len tej strane sporu, v ktorej neprospech toto porovnanie vyznieva. Pri tomto posúdení ale nemožno vychádzať zo subjektívneho presvedčenia dovolateľa o ujme, ale treba vziať do úvahy len objektívnu skutočnosť, že rozhodnutím bola strane spôsobená ujma, ktorú možno odstrániť zrušením alebo zmenou napadnutého rozhodnutia.

11. Odvolací súd dovolaním napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, včítane závislého výroku o trovách konania, v napadnutej časti určenia neplatnosti zmluvných podmienok pre neprijateľnosť zrušil, žalovaným priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Rozhodnutím odvolacieho súdu nemožno napadnutý výrok považovať za vydaný v neprospech žalovaného 3/. V situácii, keď nižšie súdy žalobu zamietli a žalovanému 3/ priznali nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, nemožno napadnutý výrok považovať za vydaný v jeho neprospech len preto, že uložená povinnosť, ktorá sa týka výroku o trovách konania je podľa tvrdení dovolateľa od žalobcu prakticky nevymožiteľná. V danom prípade nebola teda splnená podmienka subjektívnej prípustnosti dovolania.

12. Dovolanie žalovaného 3/ navyše smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (porovnaj R 19/2017). Ak táto podmienka nie je splnená, dovolací súd už neposudzuje prípustnosť dovolania z hľadiska existencie dovolateľom namietanej vady zmätočnosti. Rozhodnutie o trovách konania má v zmysle § 234 ods. 1 CSP vždy povahu uznesenia a túto povahu nestráca ani v prípadoch, keď je výrok o trovách konania obsiahnutý v rozsudku. Hoci žalovaný 3/ v dovolaní výslovne uvádza, že rozsudok odvolacieho súdu napáda vo výroku vo veci samej, z obsahu jeho dovolania je zrejmé, že negatívny následok ním tvrdeného nesprávneho procesného postupu spočívajúceho v porušení práva na spravodlivý proces vôbec nespája so zamietnutím žaloby, ale viaže výlučne na výrok o trovách konania, v ktorom mala byť uložená povinnosť pôvodnému žalobcovi. Výrok o trovách konania nemožno považovať za rozhodnutie vo veci samej, ani rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (porovnaj 1 Cdo 13/2018, 8 Cdo 197/2018, 1 Cdo 140/2018, 3 Cdo 84/2018, 4 Cdo 153/2017). Nie sú tak splnené ani podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovenia § 420 CSP.

13. Napokon je treba zdôrazniť, že odvolací súd ani po preskúmaní predmetného postúpenia pohľadávky (potom ako vo veci rozhodol súd prvej inštancie) z hmotnoprávneho hľadiska nemal pochybnosti o tom, že k prevodu práv a povinností, ktorých sa konanie týka, naozaj došlo. Neprichádzalo preto do úvahy, aby pri rozhodovaní vo veci samej a v nadväznosti na to aj o trovách konania na uvedenú skutočnosť neprihliadol. Záver nižších súdov o premlčaní nároku nijako nezávisel od procesného rozhodnutia odvolacieho súdu o návrhu na zmenu žalobcu. Pripustenie požadovanej zmeny nemalo na výsledok konania vo veci samej v podstate žiaden vplyv.

14. Na základe uvedeného najvyšší súd dovolanie žalovaného 3/ podľa § 447 písm. b/ a c/ CSP odmietol.

15. Najvyšší súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal,

pretože v dovolacom konaní preukázateľne mu žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.